

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Petra Sedláka a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobce: **P. Š.**, právně zastoupeného JUDr. Janem Stančíkem, advokátem se sídlem Mikulůvka 141, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Brně**, se sídlem nám. Svobody 4, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17.12.2009, č.j. 16786/09-1102-700611,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 17. 12. 2009, č.j. 16786/09-1102-700611, **se z r u š u j e** pro vady řízení a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí uhradit žalobci prostřednictvím JUDr. Jana Stančíka, advokáta se sídlem Mikulůvka 141, náklady řízení v částce 6.800,- Kč.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Na základě výsledků daňové kontroly, která byla zahájena dne 2. 2. 2005 a ukončena dne 6. 2. 2006, doměřil správce daně žalobci dodatečným platebním výměrem č. 1060000036, č.j. 13014/06/404922/5713, ze dne 28. 2. 2006 daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2002 ve výši 35.500,- Kč. Důvodem pro dodatečné vyměření daně z příjmů fyzických osob byla skutečnost, že žalobce nepřiznal ke zdanění příjem získaný

prodejem členských práv družstva, u kterého nebyl splněn časový test 5-ti let v souladu s ust. § 4 odst. 1 písm. r) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění ke dni 31. 12. 2002 (dále jen „ZDP“). Napadeným rozhodnutím žalovaného č.j. 16786/09-1102-700611 ze dne 17. 12. 2009 pak bylo zamítnuto odvolání žalobce proti předchozímu prvostupňovému správnímu rozhodnutí.

II.

Stručné shrnutí argumentů obsažených v napadeném rozhodnutí

[2] Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalobce nabyt členská práva k družstevnímu bytu č. 10 na ul. P. 1088 v R. p. R. dne 2. 5. 2000 převodem z osoby I. H. Členská práva k předmětnému bytu žalobce následně převedl dne 27. 2. 2002 na Mgr. Z. S. za částku 600.000,- Kč. Příjem, který žalobci z tohoto převodu plynul, je příjmem podléhajícím zdanění dle ust. § 10 ZDP. Uvedený příjem však nebyl zahrnut do základu daně za rok 2002.

[3] Cena, za kterou žalobce nabyt členská práva, byla předmětem svědecké výpovědi I. H. dne 26. 9. 2005. Svědek sdělil, že přesnou částku, kterou obdržel za převod členských práv k bytu, neví a sdělí jí písemně. Žalobce uvedl, že za členská práva k bytu uhradil 550.000,- Kč. Se svědkem byl sepsán doklad o předání a převzetí finanční částky. Tento doklad správci daně předložil dne 21. 10. 2005. Svědek H. zaslal správci daně písemné vyjádření, doručené dne 18. 10. 2005, ze kterého vyplývá, že žalobce nabyt členská práva k předmětnému družstevnímu bytu za částku 350.000,- Kč. Rozsudkem č.j. 30 Ca 65/2007-48, kterým bylo zrušeno původní rozhodnutí žalovaného, č.j. 15856/06-1102-700611 ze dne 21. 12. 2006, Krajský soud v Brně správci daně uložil opětovné provedení svědecké výpovědi I. H. za účelem vyjasnění skutečností uváděných svědkem v jeho písemném vyjádření ze dne 13. 10. 2005. Svědecká výpověď byla uskutečněna za účasti žalobce dne 31. 8. 2009. Svědek I. H. uvedl, že obdržel částku, kterou písemně potvrzoval při předchozím jednání. Domnívá se, že to bylo 340.000,- Kč, nepamatuje si to však přesně. Žádný doklad o předání a převzetí částky nepodepsal, ani nevystavil. Úhrada proběhla na chodbě Stavebního bytového družstva v Rožnově pod Radhoštěm (dále jen „SBD Rožnov pod Radhoštěm“). Kromě prodávajícího a kupujícího nikdo při předání peněz nebyl přítomen. Podpis, uvedený na dokladu předloženého žalobcem, dle kterého obdržel svědek částku 550.000,- Kč, je podobný jeho podpisu, ale jeho podpis to není. Žalovaný potvrdil postup správce daně, který vzal za prokázanou částku 350.000,- Kč, coby pořizovací cenu členského podílu. I když se svědek nevyjádřil jednoznačně, zda uhrazená částka byla 340 nebo 350 tisíc Kč, byla akceptována vyšší částka pořizovací ceny, jako výhodnější pro poplatníka. Žalobce neprokázal své tvrzení ohledně pořizovací ceny členského podílu ve výši 550.000,- Kč a jeho tvrzení ohledně snižování ceny z částky 550.000,- Kč na 340.000,- Kč nebylo podloženo žádnými důkazy.

[4] Žalobce jako výdaj ve smyslu ust. § 24 odst. 1 ZDP uplatnil výdaj na nákup bytu od I. H. a výdaje na opravy tohoto bytu. Dne 7. 11. 2005 obdržel správce daně soupis oprav a rekonstrukcí, který byly dle žalobce provedeny v předmětném družstevním bytě za celkovou částku 150.000,- Kč. Výdaje na opravy uvedeného bytu nebyly finančními orgány uznány, neboť žalobce nedoložil žádný doklad o nákupu zboží či služeb vztahující se k opravám a úpravám bytu. Věrohodně neprokázal, v jakém rozsahu a zda skutečně opravy byly zrealizovány. Čestné prohlášení S. H., matky I. H., ani A. H., že stavební práce v předmětném bytě byly provedeny žalobcem, nelze přijmout jako důkazní prostředek v souladu s ust. § 31 odst. 4 zák. č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků (dále jen ZSDP). Obecná vyjádření realitních kanceláří a pana S., týkající se pohybu cen srovnatelných bytů v dané lokalitě, nebylo také možné osvědčit jako důkaz, který by prokázal

konkrétní cenu, za kterou žalobce byt koupil. Správce daně v průběhu odvolacího řízení provedl prověření fotokopii daňových dokladů, které měly prokázat, že v předmětném bytě byly provedeny stavební a jiné úpravy. Dne 10. 7. 2006 proběhl výslech svědka B. P. a, o čemž byl žalobce informován písemností ze dne 16. 6. 2006, kterou si však v úložní době nevyzvedl. Svědek P. nabyl členská práva k bytu na ulici Partyzánská 1088 dne 5. 3. 2002 od Mgr. S. Nebyl schopen určit, zda se dle žalobcem předložených daňových dokladů jedná o opravy a úpravy, které byly v bytě provedeny za použití materiálu a zboží uvedených na dokladem před jeho nastěhováním či nikoliv. Ihned po získání bytu započal s bouracími pracemi s následným vybudováním nové koupelny, WC, nové elektroinstalace, vodoinstalace, zhotovením nových topných rozvodů včetně instalace nových topných panelů. Svědecká výpověď B. P. tedy jednoznačně neprokázala, že žalobcem deklarované opravy byly v bytě před jeho prodejem skutečně provedeny. Z převzatých listinných dokladů od SBD v Rožnově pod Radhoštěm vyplynulo, že žalobce provedl plynofikaci předmětného bytu na své náklady a na základě jeho žádosti mu byla SBD Rožnov pod Radhoštěm po kontrole nákladů na výměru potrubí v celém domě včetně přepočtu spotřeby materiálu na jeden byt proplacena částka 4.054,- Kč.

[5] Z provedeného šetření správce daně bylo dále k nákladům uplatňovaným žalobcem zjištěno, že daňový doklad na částku 35.873,30 Kč se v účetní a daňové evidenci dodavatele J. S. nenachází. Dle sdělení J. S. se v případě uvedeného daňového dokladu č. 24311160 jednalo pouze o cenovou nabídku, kterou žalobce omylem nazval daňový doklad. Z účetní evidence je patrné, že daňové doklady typu, jaký žalobce předložil jako důkaz, J. S. nevystavuje ani nevystavoval. K daňovým dokladům vystaveným subjektem SIKOV – M. S. správce daně provedl místní šetření u dodavatele. Z místního šetření vyplynulo, že prodejky vystavené M. S. má zahrnuty v příjmech za hotové. Na rozdíl od kopií předložených žalobcem však nejsou nadepsány „Š.“. Ručně psaný dodací list ze dne 8. 1. 2002, který žalobce předložil v doplnění odvolání, nemá M. S. v účetnictví založen, neúčtoval o něm a dle něj byl vystaven v červnu 2006 na žádost žalobce podle prodejky – daňového dokladu č. 5001270 s datem 8. 1. 2002. Obdobně byly žalobci v červnu 2006 předány další prodejky-daňové doklady, které předložil žalobce v doplnění odvolání. Rovněž tyto doklady nepotvrdily tvrzení žalobce o úpravách v bytě.

[6] Pouze ve dvou případech jsou doklady vystaveny na žalobce – potvrzení o koupi kotle a expanzní nádoby a doklad na zhotovení plynové přípojky. Ty však neprokazují, že se jedná o výdaje související s opravou bytu č. 10 na ulici P. 1088 v R. p. R. Ověřit skutečnost, kde byla plynová přípojka zhotovena, správce daně nemohl, neboť její dodavatel pan V. již zemřel. Navíc je zřejmé, že za tento úkon obdržel žalobce úhradu od SBD Rožnov pod Radhoštěm v částce vyšší (4.054,- Kč), než naúčtoval pan V. (2.370,- Kč). Všechny žalobcem předložené doklady byly správcem daně přešetřeny a jako daňově uznatelné zpochybněny. Otázky ohledně stavu bytu byly svědkovi p. H. položeny a na všechny odpověděl. Z jeho odpovědí však nevyplynuly žádné nové skutečnosti, které by prokázaly tvrzení žalobce o provedené rekonstrukci. Z tohoto důvodu nebyli vyslechnuti žalobcem navržení další svědci, tj. soused a zájemce o koupi bytu, neboť Tito nemohou sdělit údaje o výši konkrétních výdajů vynaložených vlastníkem bytu na úpravy a opravy. V průběhu celého řízení nepředložil žalobce mimo vlastní tvrzení žádný důkaz o rozsahu a charakteru provedených prací. Žalobce tedy neprokázal, jaké práce byly v bytě prováděny. S ohledem na pochybnosti o předložených dokladech pak správce daně neosvědčil jako důkazy žalobcem předložené doklady. Výdaje za vybudování plynové přípojky nemohl správce daně zohlednit jako daňově účinné, neboť byly uhrazeny SBD v Rožnově pod Radhoštěm.

III. Žalobní argumentace

[7] Proti tomuto rozhodnutí byla podána žaloba. Žalobce namítl, že byla porušena ust. § 31 odst. 8, 9 ZSDP a rozhodnutí žalovaného je nezákonné. Žalobce prokázal pravdivost svého tvrzení, že předmětný byt koupil od I. H. za částku 550.000,- Kč, a to pomocí těchto důkazních prostředků:

- 1) originálem výdajového pokladního dokladu podepsaného I. H.,
- 2) vyjádřeními 3 realitních kanceláří potvrzujících ceny, za které se prodávaly dvoupokojové byty v lokalitě Záhumení,
- 3) SMS zprávou pocházející od I. H., která byla žalobci přeposlána od Z. S. a která obsahovala podmínky, za nichž by byl I. H. ochoten přiznat, že od žalobce obdržel 550.000,- Kč,
- 4) písemným potvrzením podepsaným I. H. o tom, že převzal za byt částku 550.000,- Kč,
- 5) písemným potvrzením Mgr. Z. S. ze dne 11. 8.2009, že byl přítomen a účastnil se na bytovém družstvu předávání částky 550.000,- Kč žalobcem p. I. H.,
- 6) návrhem žalobce na výslech Z. S., který však nebyl akceptován.

Žalovaný jmenované důkazní prostředky neuznal za věrohodné, což je v rozporu s ust. § 31 odst. 8, 9 ZSDP, protože toto tvrzení spolehlivým způsobem neprokázal. Svědek H. u prvního výslechu uvedl, že částku za převod přesně neví a musí se zeptat své sestry, která však u předávání peněz nebyla. Dle žalobce svědek H. nemůže říct pravdu, protože se podle informací žalobce nerozdělil se svojí sestrou tak, jak měl. K prokázání pravosti podpisu I. H. na potvrzení ze dne 2. 5. 2000 navrhuje žalobce vypracování posudku z oboru písmoznalectví. Dále požaduje výslech svědka Z. S., který byl osobně přítomen tomu, jak žalobce předával při přepisu bytu I. H. částku 550.000,- Kč.

[8] Zbývající žalobní námítky se týkaly doložení daňových výdajů, vztahujících se k předmětnému bytu a souvisejících s provedením stavebních a jiných úprav v bytě. Žalobce se domnívá, že došlo k porušení ust. § 2 odst. 3 ZSDP, v němž je zakotvena zásada volného hodnocení důkazů. Žalovaný neuznal řadu dokladů, jimiž žalobce doložil své daňové výdaje, vztahující se k bytu na ul. P. 1088 v R. p. R. Prodejky od společnosti SIKOV – M. S. splňují všechny zákonné náležitosti dokladů a současně prokazují vztah k opravám a úpravám předmětného bytu. Dodatečné poznamenání jména žalobce na kopiích předmětných dokladů bylo provedeno toliko za tím účelem, aby se žalobce v těchto dokladech lépe vyznal. Žalobce má zjištěno, že některé výrobky (WC – kombi, umyvadlo s baterií), které pořídil od společnosti SIKOV – M. S., zůstaly nainstalovány v předmětném bytě až dosud, a to přes následnou druhou rekonstrukci bytu B. P. Proto navrhuje provedení místního šetření v bytě. Žalobce rovněž řádně splnil své důkazní břemeno ohledně doložení výdajů na plynofikaci bytu. To vyplývá z místního šetření, které žalovaný provedl u SBD v Rožnově pod Radhoštěm. Místním šetřením bylo potvrzeno, že žalobce provedl plynofikaci předmětného bytu na vlastní náklady. Dodavatelem plynového kotle a expanzní nádoby nebyl pan V., nýbrž K. J., který dosud žije a který v případě pochybností žalovaného mohl být vyslechnut. Toto však žalovaný zcela opomenul. Z povahy plynofikace, jejíž existence byla žalovaným uznána, vyplývá, že v sobě nutně zahrnuje i pořízení plynového kotle a expanzní nádoby. Z výpovědi nabyvatele předmětného bytu B. P. pak také vyplynulo, že plynová zařízení, a to kotel i expanzní nádoba, nepatří mezi ty, která po koupi předmětného bytu vyměnil. Hodnocení důkazů žalovaným je tedy v rozporu s obsahem spisu. Nemá pravdivé ani tvrzení žalovaného, že žalobce za vybudování plynové přípojky obdržel úhradu od SBD vyšší, než účtoval pan V.

Plynofikace bytu totiž žalobce stála daleko více a byla rozdělena na několik etap. Další skutečnosti ohledně plynofikace předmětného bytu může potvrdit i pan Š., který je projektantem SDB. Stejně tak i jednotliví řemeslníci, kteří zároveň mohou potvrdit provedení těchto prací a případně doložit, kolik žalobce za tyto práce zaplatil. K prokázání skutečností, že plynová přípojka, plynový kotel i expanzní nádoba pořízené žalobcem zůstaly nainstalovány v předmětném bytě až dosud navrhuje žalobce provedení ohledání – místního šetření v bytě. Dále žalobce navrhuje výslech K. J. Věrohodnost ostatních předložených daňových dokladů vyplývá z čestného prohlášení A. H., které v rozporu s tvrzením žalovaného obsahovalo soupis stavebních úprav provedených žalobcem v předmětném bytě. Ze stavební kalkulace J. S. k rekonstrukci zřetelně vyplývá, jaké stavební práce včetně pořízení materiálu plánuje v bytě žalobce provést. Tento důkazní materiál je v souladu s výše označenými účetními a daňovými doklady. Kromě toho provádění stavební rekonstrukce předmětného bytu žalobce může potvrdit několik svědků, zejména paní A. B., která v předmětném bytě během rekonstrukce uklízela, sousedka MUDr. Z. Š. nebo E. P., která byla přítomna malování bytu a při strojovém upravování parket. Pokud žalobce nechtěl uznat předmětné náklady jako daňově účinné, měl tak učinit postupem dle ust. § 31 odst. 78 ZSDP, to znamená jednoznačně vyvrátit žalobcovi důkazní prostředky, k čemuž však nedošlo.

[9] Žalobce dále namítal, že výslech svědka P. proběhl v době od 15. 6. do 15. 7. 2006, kdy žalobce nebyl přítomen (v době doručení výzvy se nacházel v Itálii) a správce daně o tom byl dopředu informován. Žalobce žádá o nové provedení výslechu svědka B. P., kterého by se mohl zúčastnit. Žalovaný se spokojil pouze se svědeckou výpovědí B. P., který nebyl schopen určit, zda se dle předložených daňových dokladů jedná o opravy a úpravy, které byly v bytě provedeny za použití materiálu a zboží, uvedených na dokladech, před jeho nastěhováním či nikoli. Pan H. při svém výslechu potvrdil, že byt v době prodeje byl v původním stavu. Žalovaný uspokojivě nevysvětlil, proč se na tuto záležitost dotazoval pana P., který byt kupoval až od pana S. a proč nebyl vyslechnut Z. S., který byt koupil od žalobce. Pan S. půjčoval žalobci na byt 200.000,- Kč a byl účastníkem obchodu a svědkem předání finanční hotovosti 550.000,- Kč panu H. Ze strany žalovaného byla tato skutečnost bez povšimnutí. Žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

IV.

Stanovisko žalovaného

[10] Žalovaný ve vyjádření k žalobě zopakoval argumenty obsažené již v odůvodnění jeho rozhodnutí. K žalobcem předloženému dokladu o zaplacení částky 550.000,- Kč I. H. 2. 5. 2000 dodal, že se jedná o výdajový pokladní doklad vystavený žalobcem. Na tomto dokladu je v kolonce „vyplaceno komu“ uvedeno nesprávné příjmení „H.“, místo správného „H.“. Důkazní prostředky, které žalobce správci daně a následně odvolacímu orgánu předložil, byly nevěrohodné, vzájemně si odporující, nebyly potvrzeny ani svědky ani při místních šetřeních, a proto nebyly správcem daně, ani odvolacím orgánem uznány za důkazy prokazující shora uvedená žalobcova tvrzení. Žalobce má zato, že žalobou napadené rozhodnutí netrpí nezákonností, a proto navrhuje, aby Krajský soud v Brně žalobu zamítl.

V.

Právní hodnocení soudu

[11] Krajský soud v Brně přezkoumal v rozsahu žalobních bodů napadené rozhodnutí, stejně tak i řízení, které předcházelo jeho vydání, a dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného

je v podstatném rozporu s ustanoveními o řízení před správním orgánem, přičemž toto porušení mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (ust. § 76 odst.1 písm.c) s.ř.s.).

[12] Jedním ze zásadních důkazů, na kterém postavil žalovaný své rozhodnutí (resp. zjištění základu daně ve smyslu ust. § 23 odst.1 ZDP), je svědecká výpověď I. H., kterou žalovaný v souladu s pokynem uvedeným v rozsudku č. j. 30 Ca 65/2007-48 ze dne 28. 11. 2008 doplnil. Tento svědek nejprve při výsledku konaném dne 26. 9. 2005 sdělil, že neví přesně částku, kterou za převod členských práv k bytu obdržel, zeptá se své sestry a sdělí jí písemně. Poté v písemném vyjádření, doručeném správci daně dne 18. 10. 2005, uvedl, že „za převod členských práv obdržel částku mezi 340.000,- Kč - 350.000,- Kč. Úplně přesně již není schopna ji dohledat ani sestra. Domluveno bylo 350.000,- Kč a trochu se to snížilo v souvislosti s poplatkem družstvu...“. V rámci doplnění svědecké výpovědi pak svědek dne 31. 8. 2009 uvedl, že obdržel částku, kterou potvrzoval písemně při předchozím jednání. Má dojem, že to bylo 340.000,- Kč, nepamatuje si to přesně. Úhrada proběhla na chodbě SDB v Rožnově pod Radhoštěm. Pan S. tam přítomen nebyl, kromě žalobce a svědka tam nikdo jiný nebyl. Z průběhu dokazování je tedy zřejmé, že svědek si částku za předmětný byt přesně nepamatoval, když mj. uváděl, že se na její výši dotazoval své sestry, která však při předání peněz přítomna nebyla. Za této situace, kdy oproti sobě stojí dvě verze možného skutkového děje, žalovaný nevyužil všech nabízených důkazních prostředků ke skutečnému zjištění věci. Spokojil se pouze s výsledkem I. H., aniž by se ve svém rozhodnutí vypořádal s požadavkem žalobce na výslech svědka Ing. Z. S. Žalovaný ve svém rozhodnutí spolehlivým způsobem neobjasněl, proč provedení tohoto důkazu z hlediska prověření rozhodných skutečností nepovažuje za podstatné. Přitom žalobce tvrdil, že svědek S. se může vyjádřit k výši předávané částky, neboť dle žalobce byl předání peněz mezi žalobcem a panem H. přítomen. Současně žalobce požadoval, aby se tento svědek vyjádřil k úpravám, které měly být provedeny v předmětném bytě, neboť Ing. Z. S. od žalobce byt kupoval. Žalovaný však návrh na provedení tohoto výsledku neakceptoval. Ve svém rozhodnutí se vyjádřil pouze k potvrzení pana S., které vystavil dne 18. 4. 2006. K tomu žalovaný uvedl, že pan S. nebyl účastníkem obchodu uzavřeného mezi žalobcem a panem H. a jeho vyjádření je pouze obecný tvrzením o pravděpodobných cenách v daném čase. Požadavek na výslech svědka S. vznášel žalobce již v řízení před žalovaným, přičemž žalovaný se s návrhem na výslech tohoto svědka dostatečným způsobem nevypořádal. Vzhledem k výše uvedenému, za účelem co nejúplnějšího zjištění skutečností rozhodných pro správné stanovení daňové povinnosti (§ 31 odst. 4 ZDSP), bude v dalším řízení nutné vyslechnout svědka S. Teprve po jejím provedení posoudí žalovaný v kontextu všech výše uvedených svědeckých výpovědí, zda by bylo vhodné doplnit dokazování i o znalecký posudek z oboru písmoznalectví ohledně zjištění pravosti podpisu na originálu jemu předloženého dokladu - potvrzení ze dne 2. 5. 2000 o převzetí hotovosti ve výši 550.000,- Kč.

[13] V rozsudku č.j. 30 Ca 65/2007-48 ze dne 28. 11. 2008, který je pro žalovaného závazný, Krajský soud v Brně uvedl, že v dalším řízení bude mít význam dokládání výdajů žalobce na opravy a rekonstrukci předmětného bytu. K tomu soud uvedl, že výdaje na opravy a rekonstrukci bytu ve smyslu ust. § 24 odst.1 ZDP mohou být prokázány nejen účetními doklady, ale i jinými důkazními prostředky, např. svědeckými výpověďmi žalobcem navržených svědků (ust. § 31 odst. 4 d.ř.). Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí spolehlivým způsobem nevysvětlil, proč se spokojil pouze s výsledkem svědka H. a nevyslechl žalobcem navržené svědky, kteří se mohli vyjádřit ke stavebním úpravám předmětného bytu. Nelze se ztotožnit s názorem žalovaného, který neprovedení dalších výsledků odůvodnil tím, že z výpovědi p. H. nevyplynuly žádné nové skutečnosti a

neprokázaly tvrzení žalobce o provedené rekonstrukci a z tohoto důvodu nebyli vyslechnuti žalobcem navržení další svědci, neboť tito svědci – soused, zájemce o koupi bytu, nemohou sdělit údaje o výši konkrétních výdajů vynaložených na úpravy a opravy. Svědek H., který prodával byt v původním stavu, se mohl vyjádřit pouze ke stavu bytu v době prodeje, nicméně žalovaný dostatečným způsobem neobjasnil, proč by alespoň někteří navržení svědkové nemohli mít vědomost o aktuálních opravách v bytě, které by byly provedeny žalobcem. Bylo povinností žalovaného ve smyslu ust. § 31 odst. 2 ZSDP tyto důkazy provést nebo v rozhodnutí konkrétně zdůvodnit, proč z hlediska rozhodných skutečností pro správné stanovení daňové povinnosti jejich provedení nepřichází v úvahu. Shora popsany procesní postup žalovaného považuje krajský soud za chybný. Správce daně tak porušil ust. § 31 odst. 8 písm.c) ZSDP, podle kterého prokazuje existenci skutečností vyvracejících věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost účetnictví a jiných povinných evidencí či záznamů, vedených daňovým subjektem.

[14] Dále má soud zato, že se žalovaný dostatečným způsobem nevypořádal s náklady na plynofikaci předmětného bytu. Z provedeného místního šetření na SBD v Rožnově pod Radhoštěm vyplynulo, že plynofikace v bytě č. 10 na ulici P. 1088 v R. p. R. provedena byla na vlastní náklady žalobce, a to před tím, než SBD Rožnov pod Radhoštěm provádělo opravy a úpravy stávající plynofikace všech zbývajících bytů v domě. Žalobce požádal o proplacení poměrné části za rozvod plynu v bytě č. 10 v domě č.p. 1088, kdy po kontrole nákladů na výměnu potrubí v celém domě obdržel od SBD Rožnov pod Radhoštěm částku 4.054,- Kč. Ačkoliv tedy vybudování plynové přípojky žalobce je zřejmé z písemného sdělení SBD Rožnov pod Radhoštěm, žalovaný se řádně nevypořádal s doklady předloženými žalobcem, které měly souviset s plynofikací předmětného bytu. Žalobce předložil doklady vystavené na jeho jméno, tj. potvrzení o koupi kotle a expanzní nádoby a doklad na zhotovení plynové přípojky, z nichž se podává, že K. J. prodal žalobci kotel OGAR za 24.000,- Kč a expanzní nádobu ke kotli a měděné trubky v hodnotě 5.000,- Kč. Dle žalovaného však tyto doklady neprokazují, že se jedná o výdaje související s opravou bytu č. 10 na ulici P. 1088 v R. p. R., přičemž ověřit, kde byla plynová přípojka zhotovena správce daně nemohl, neboť její dodavatel pan V. již zemřel. Provést svědecký výslech pana V. sice možné nebylo, ale správce daně se nepokusil provést ani výslech svědka K. J., který měl kotel, expanzní nádobu a měděné trubky žalobci prodat. Závěry žalovaného jsou v rozporu i s dalším provedeným důkazem, a to s výslechem svědka B. P. Ten ve své výpovědi ze dne 10. 7. 2006 potvrdil, že plynový kotel OGAR včetně expanzní nádoby a měděných trubek se v bytě nacházel a v rámci rekonstrukce ho neměnil. Žalovaný tedy v dalším řízení doplní dokazování ohledně doložených výdajů na provedení plynofikace bytu. Za tím účelem zváží doplnění svědecké výpovědi K. J. a provedení místního šetření v předmětném bytě. Poté teprve řádným způsobem v odůvodnění objasní, jakou částku vynaložených nákladů na plynofikaci předmětného bytu má za prokázanou. V případě, že prokázané náklady na plynofikaci předmětného bytu převýší částku, kterou žalobce obdržel od SBD Rožnov pod Radhoštěm, zhodnotí finanční orgány tuto skutečnost ve prospěch žalobce. Jde-li o doklady vystavené společností SIKOV – M. S., z místního šetření u M. S. vyplynulo, že dodací listy byly vystaveny dodatečně v červnu 2006, ovšem doklady o prodeji za hotové s datem 2002 se v jeho účetnictví nacházely. Samotné doklady o prodeji za hotové však nepotvrzují, že zakoupené věci byly použity právě na provedení úprav a opravy předmětného bytu. Zde se žalovaný bude zabývat tím, zda žalobce navrhoval či navrhuje k prokázání těchto výdajů další důkazy, např. svědecké výpovědi nebo fotografie, popř. zváží i účelnost navrhovaného místního šetření. Následně se žalovaný řádně vypořádá s tím, zda žalobce prokázal či neprokázal výdaje doložené doklady od společnosti SIKOV – M. S.

[15] Žalobce dále namítal, že se nemohl účastnit svědecké výpovědi B. P., konané dne 10. 7. 2006. K tomu soud uvádí, že o konání této svědecké výpovědi byl informován písemností ze dne 16. 6. 2006, kterou si v úložní době nevyzvedl a byla mu doručena uplynutím lhůty dle ust. § 17 odst. 5 ZSDP, účinného v době doručování písemnosti. Žalobce ani nijak nedoložil skutečnost, že se v období od 15. 6. do 15. 7. 2006 nacházel mimo republiku a ani z předloženého spisového materiálu nevyplývá, že by tuto skutečnost dopředu správci daně sdělil. Soud proto tuto námitku neshledal důvodnou.

[16] S ohledem na výše uvedené nezbylo soudu, než napadené rozhodnutí postupem dle ust. § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

VI. Náklady řízení

[17] Protože byl žalobce zcela úspěšný ve věci, přísluší mu podle ust. § 60 odst.1 s.ř.s. náhrada nákladů řízení. Náhradu nákladů řízení tvoří odměna za 2 úkony právní služby po 2.100,- Kč, a to za převzetí a přípravu zastoupení a sepsí žaloby (§ 9 odst. 3 písm. d), § 7 bod 1, § 11 odst.1 písm. a), d) vyhl. č. 177/1996 Sb.), náhrada hotových výdajů za 2 úkony právní služby po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 citované vyhl. a náhrada za zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč. Celkem činí přiznaná náhrada nákladů řízení částku 6.800,- Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 31.1.2012

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu